

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum confessio generalis sufficiat ad delenda mortalia oblita? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

spem salutis magis est satisfactionis, quam confessionis.

SED contra, Per confessionem homo fit humilior & mitior, sicut in littera Magister * dicit. Sed hoc homo accipit spem salutis. Ergo confessio effectus est tribuere spem salutis.

* lib 4. d. 17. in fin.

RESPONDEO dicendum, quod spes remissionis peccatorum non est nobis nisi per Christum: & homo per confessionem se subijcit clauibus Ecclesie ex passione Christi virtutem habentibus, ideo dicitur quod confessio spem salutis tribuit.

Ad primum ergo dicendum, quod ex adhibere potest esse spes salutis principaliter, sed ex gratia Redemptoris: & quia confessio gratia Redemptoris inuitur, ideo spem salutis tribuit, non solum merito, sed etiam ut pars sacramenti.

Ad secundum dicendum, quod tribulatio salutis tribuit per experimentum propria virtutum purgationem a pena: sed confessio etiam per predicto *.

in corp. art.

ARTIC. V.

Utrum confessio generalis sufficiat ad delenda peccata mortalia oblita?

43 Tho. 4. d. 21. q. 2. ar. 2.

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod confessio generalis non sufficiat ad delenda peccata mortalia oblita. Peccatum enim per confessionem deletum, non est necesse iterum confiteri: ergo peccata oblita, per confessionem generaliter mitterentur, non esset necessarium, quod cum peccata redeunt, aliquis ea confiteretur.

¶ 2 Præterea, Quicumque non est confessus peccati, vel non habet peccatum, vel est oblitus peccati. Si ergo per generalem confessionem peccata mortalia oblita dimittantur, quicumque peccata sibi conscius de aliquo peccato mortali, quandoque generalem confessionem facit, potest confiteri: quod sit immunis a peccato mortali: contra Apostolum 1. Corinth. 4. Nihil mihi

sum, modum aliquo dimitto, dimitto, confitetur, missa gratia, tici quod esse peccatum, Ergo gratia, SED illuminatio, ille qui Deum confiteri potest, sed veniatur, nisi peccata, quod non ex peccata, quod sic peccata, RESPONDEO præsupponit confessionem, quidem clauium, tem quam tem peccata, sine in gratia, tur: si cuius peccata

sum, sed non in hoc iustificatus sum.

¶ 3 Præterea, Nullus ex negligentia reportat commodum. Sed non potest esse sine negligentia, quod aliquis peccatum mortale obliuiscatur antequam ei dimittatur. Ergo non reportat ex hoc tale commodum, quod sine speciali confessione de peccato ei dimittatur.

¶ 4 Præterea, Magis est elongatum à cognitione conscientis id quod omnino ignorat, quam illud cuius est oblitus. Sed peccata per ignorantiam commissa generalis confessio non delet: quia tunc hæretici qui sunt, nesciunt aliqua peccata, in quibus sunt, esse peccata; aut etiam aliqui simplices, per generalem confessionem absoluerentur: quod falsum est.

Ergo generalis confessio non tollit peccata oblita. SED contra, Psal. 33. dicitur, Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestrae non confundentur. Sed ille qui confitetur omnia peccata quæ scit, accedit ad Deum quantum potest; plus autem ab eo requiri non potest. Ergo non confunditur, ut repulsam patiatur, sed veniam consequitur.

¶ Præterea, Ille qui confitetur, veniam consequitur, nisi sit fictus. Sed ille qui confitetur omnia peccata, quæ in memoria habet, & aliquorum oblitus est, non ex hoc est fictus: quia ignorantiam facti patitur, quæ à peccato excusat. Ergo veniam consequitur: & sic peccata, quæ oblita sunt, relaxantur: cum impium sit dimidiam sperare * veniam.

* Al. scilicet.

RESPONDEO dicendum, quod confessio operatur præsupposita contritione, quæ culpam delet: & sic confessio directe ordinatur ad dimissionem peccati: quod quidem facit ex erubescencia, quam habet, & ex vitium, quibus se confitens subijcit. Contingit autem quandoque, quod per contritionem præcedentem peccatum aliquod deletum est, quo ad culpam: siue in generali, si eius memoria tunc non habebatur: siue in speciali: & tunc, quando confitens aliquis peccati oblitus est, confessio generalis sacramentalis

mentalis operatur ad dimissionem pœnæ ex vi
uium, quibus se confitens subijcit, nullum obli-
lum quantum in ipso est, ponens: sed ex illa
qua erubescencia confessionis peccati, pœnam
bat, pœna istius, de quo quis specialiter cor-
cerdote non erubuit, non est diminusa.

Ad primum ergo dicendum, quòd in confes-
sionem sacramentali non solum requiritur absolutio, sed
iudicium sacerdotis satisfacionem imponentis
datur. Et idèd quamuis iste absoluteone sit
tamen tenetur confiteri, vt suppleatur quòd de
sacramentalem confessionem.

*in corp.
art.*

Ad secundum dicendum, quòd confessio non
ratur (vt dictum est *) nisi contritione præsup-
quæ an vera fuerit, non potest aliquis scire; sic
scire potest an gratiæ habeat plenitudinem. Et
non potest scire per certitudinem, vtrum per
fessionem generalem sit sibi peccatum obli-
missum, quamuis possit per coniecturas aliquas
stimare.

Ad tertium dicendum, quòd iste non reportat
modum ex negligentia: quia non ira plenam
fessionem consequitur, sicut alias consequutus
nec tantum meretur: & tenetur iterum confiteri
ad memoriam peccatum venerit.

Ad quartum dicendum, quòd ignorantia
excusat, quia ipsa peccatum est. Sed ignorantia
cti excusat. Vnde aliquis de hoc quòd non
tur peccata, quia nescit esse peccata, propter
rantiam luris diuini, non excusatur a fictione.
cusaretur autem, si nesciret ea esse peccata,
ignorantiam particularis circumstantiæ; sicut
gnouit alienam, quam credidit esse suam. Sed
uo de actu peccati habet ignorantiam facti.
excusat a peccato fictionis in confessione, quòd
tum absolutiois & confessionis impedit.

De sig
Ei
D
Prim
lar
Secur
dar
felli
Terc
ni
Quar
dos
fion
Quint
ter n
Vtrum in
cat
A
D pri
in q
cata que s
cit Bern.
charitaten
aliquo cai
quis in con
non potest
pone ple
fessionem affi
re volunt.
¶ 2 Pra
præcepto E
mandato E
confessionis
si ergo per
cit aliquid
confession
¶ 3 Pra
Supple